

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 995/2017
10.10.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног АА, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину К 812/15 од 28.11.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 239/17 од 12.04.2017. године, у седници већа одржаној 10.10.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину К 812/15 од 28.11.2016. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 239/17 од 12.04.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину К 812/15 од 28.11.2016. године окривљени АА оглашен је кривим због извршеног кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од две године у коју му је урачунато време проведено у притвору од 04.11.2016. до 28.11.2016. године.

Истом пресудом окривљени је обавезан да суду накнади трошкове судског паушала те трошкове кривичног поступка оштећеном које је исти имао ангажовањем пуномоћника, као у изреци пресуде, док је оштећени ББ упућен на парницу ради остварења имовинскоправног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 239/17 од 12.04.2017. године одбијене су, као неосноване, жалбе окривљеног АА и његових бранилаца и потврђена пресуда Основног суда у Зрењанину К 812/15 од 28.11.2016. године.

Против наведених правноснажних пресуда, окривљени АА, лично, поднео је захтев за заштиту законитости 16.05.2017. године, без позивања на законски основ и без конкретно формулисаног предлога за Врховни касациони суд везано за одлучивање о предметном захтеву за заштиту законитости.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у овом Законнику.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а чланом 483. став 3. ЗКП предвиђено је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Дакле, из цитираних законских одредби, јасно произлази да је окривљени овлашћен да поднесе овај ванредни правни лек - захтев за заштиту законитости, али да то може учинити искључиво преко браниоца.

Имајући у виду наведено, те чињеницу да је у конкретном случају окривљени АА захтев за заштиту законитости поднео лично, на шта по Законнику о кривичном поступку нема овлашћење, то је Врховни касациони суд нашао да је захтев недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је поступајући на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, донео одлуку као у изреци решења.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић